

VOLNÉ POKRACOVANIE SÉRIE

FABLEHAVEN

DRAGONWATCH

NÁVRAT DRAKOBIJCOV



BRANDON MULL

DRAGONWATCH

NÁVRAT DRAKOBIJCOV

DRAGONWATCH

NÁVRAT DRAKOBIJCOV



BRANDON MULL

ILUSTRÁCIE
BRANDON DORMAN

 Fortuna
Junior

Original title: Brandon Mull: DRAGONWATCH - RETURN OF THE DRAGON SLAYERS

Copyright © 2021 by Brandon Mull

All rights reserved.

Illustrations: Brandon Dorman

Cover art and interior illustrations © Brandon Dorman

Translation © Zuzana Trstenská, 2024

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2024

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.

www.fortunalibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Denisa Stareková

Prvé vydanie

Všetky práva vyhradené.

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výtvorom autorovej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami je úplne náhodná.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať, ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciami, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-573-0500-2



Pre Calvina – môjho maličkého hrdinu!

*A pre Emily Wattsovej,
ktorá mi od začiatku pomáhala.*

Obsah

PRVÁ KAPITOLA	Utečenci	1
DRUHÁ KAPITOLA	Útek	11
TRETIA KAPITOLA	Ničenie	20
ŠTVRTÁ KAPITOLA	Osamelá bašta	30
PIATA KAPITOLA	Starosta	42
ŠIESTA KAPITOLA	Zúctovanie	54
SIEDMA KAPITOLA	Drancovanie	63
ÔSMA KAPITOLA	Rozdeľuj a panuj	77
DEVIATA KAPITOLA	Jazierko	89
DESIATA KAPITOLA	Veštenie	102
JEDENÁSTA KAPITOLA	Oslava	110
DVANÁSTA KAPITOLA	Stratos	124
TRINÁSTA KAPITOLA	Obri	133
ŠTRNÁSTA KAPITOLA	Zajatá	145
PÄTNÁSTA KAPITOLA	Éteročrep	156
ŠESTNÁSTA KAPITOLA	Kráľ obrov	164
SEDEMNÁSTA KAPITOLA	Lizelle	175
OSEMŇASTA KAPITOLA	Vízia	185
DEVÄTNÁSTA KAPITOLA	Zranený	200
DVADSIATA KAPITOLA	Žiara	216
DVADSIATA PRVÁ KAPITOLA	Útek	229
DVADSIATA DRUHÁ KAPITOLA	Veža	239
DVADSIATA TRETIA KAPITOLA	Rozličné cesty	250
DVADSIATA ŠTVRTÁ KAPITOLA	Talizar	264
DVADSIATA PIATA KAPITOLA	Druhý pokus	274

DVADSIATA ŠIESTA KAPITOLA	Bernice	285
DVADSIATA SIEDMA KAPITOLA	Volanie	300
DVADSIATA ÔSMA KAPITOLA	Magdaléna	305
DVADSIATA DEVIATA KAPITOLA	Duel	322
TRIDSIATA KAPITOLA	Batoosa	335
TRIDSIATA PRVÁ KAPITOLA	Návrat domov	347
TRIDSIATA DRUHÁ KAPITOLA	Miguel	360
TRIDSIATA TRETIA KAPITOLA	Plány	370
TRIDSIATA ŠTVRTÁ KAPITOLA	Gerwin	380
TRIDSIATA PIATA KAPITOLA	Cestovateľ	395
TRIDSIATA ŠIESTA KAPITOLA	Táborák	405
TRIDSIATA SIEDMA KAPITOLA	Väzenie	411
TRIDSIATA ÔSMA KAPITOLA	Vež Radim	427
TRIDSIATA DEVIATA KAPITOLA	Donáška	439
ŠTYRIDSIA KAPITOLA	Nadia	455
ŠTYRIDSIA PRVÁ KAPITOLA	Krásohlád	471
ŠTYRIDSIA DRUHÁ KAPITOLA	Misia	486
ŠTYRIDSIA TRETIA KAPITOLA	Zdroj	500
ŠTYRIDSIA ŠTVRTÁ KAPITOLA	Pravíla	512
ŠTYRIDSIA PIATA KAPITOLA	Dračia búrka	522
ŠTYRIDSIA ŠIESTA KAPITOLA	Éterokam	541
ŠTYRIDSIA SIEDMA KAPITOLA	Posily	553
ŠTYRIDSIA ÔSMA KAPITOLA	Ronodin	572
ŠTYRIDSIA DEVIATA KAPITOLA	Liečiteľ	586
PÄTDESIA KAPITOLA	Nové začiatky	599
	Podakovanie	609
	Poznámka pre čitateľov	611
	Otázky pre čitateľov	613
	O autorovi	



Utečenci

Po prvý raz, odkedy vošiel do Múzea obrích úspechov, nad sebou Knox nepočul dračie besnenie. Nespadla nijaká budova. Neozýval sa zverský ryk. Všade panovalo ticho.

Matne osvetlenú miestnosť v kúte na najnižšom poschodí múzea chránili železné dvere. Nesúrodý nábytok vyzeral ako prebytočné exponáty z rozličných výstav o obrej civilizácii v rôznych obdobiach. Na obrovskej tabuli, opretej o jednu stenu, boli vy-pchaté zvieratá – kôň, krava, los, tiger, diviak –, ktoré tam niekto pripol a označil, akoby to bola zbierku hmyzu. Pri jednej stene obrie dievča odkrojilo posledné mesiačky jablka pre mladšieho obrieho chlapca, ktorý si ich od nej s fňukaním vzal.

Materinsky pôsobiaca obryňa so šatkou na hlave a s obrovským bábätkom v náručí s nádejou zdvihla zrak. Cez praskliny

v strope prestal padať jemný prúd prachu. Žena mala za úlohu postarať sa v tejto miestnosti o osem obrích detí a o chorého staršieho obra, pripútaného na lôžko, kým na mesto útočili draky. Knox, Tess a dvaja satyrovia Newel a Doren robili, čo mohli, aby ostatným nezavadzali a sami neskončili ako vypchaté exponáty.

„Dali si draky prestávku v ničení mesta?“ opýtal sa Newel.

„Skôr pripravujú nejakú pascu,“ odvetil Doren. „Chcú vylákať von ľahkovážnych satyrov.“

„Pochybujem, že sme na ich zozname cieľov vysoko,“ poznamenal Knox. „Keby vedeli, že sme tu dole, poľahky by sa k nám dostali.“

„Pozor na jazyk,“ zašepkala obryňa. „Mnohé draky majú výborný sluch. Najlepšie sa im loví v tichu.“

„Má pravdu,“ šepol Doren.

Newel pokrútil hlavou a potichu podotkol: „Znelo to, ako by sa zrútilo celé múzeum. Demolácia sa možno skončila a my sme teraz pod hromadou ruín.“

„Som hladný, Nesh,“ ozval sa Dirk, osemročný obor. Knox obriemu chlapcovi siahla sotva po kolená.

„Utiahni si opasok, chlapče,“ odvetila mu obryňa. „Nie som čarodejnica. Už sme zjedli všetko, čo sme si so sebou priniesli. Nemali sme dosť času, aby sme zhromaždili zásoby.“

„Po nás radšej nepokukuj,“ ostražito zašomral Doren. „Sme hostia kráľovnej. Navyše chutíme ako divina.“

„Nezjedia nás,“ vyhlásila Tess, ktorá stála vedľa štvorročného obrieho dievčatka, asi trikrát takého vysokého ako ona. „Sme priatelia.“

„Prídu si po nás červy,“ zachripel starý obor z postele. „Chcú si s nami vyrovať účty, dajte na moje slová. Vyňuchajú nás jedného po druhom.“

„Sklapni!“ zahriakla ho Nesh. „Vystrašiš deti.“

Starý obor sa oprel o lakeť a súpavo sa zachechtal. „Už ich nemá kto rozmaznávať. Ich rodičia sú mŕtvi a deti ich budú čoskoro nasledovať. Naše dni hojnosti sa skončili. Nastal čas stať sa korisťou.“

Niekoľko obríčať sa pustilo do plaču.

„Čuš!“ znova ho pokarhala Nesh a hodila po ňom drevenú soľničku. „Teraz si tomu dal. Ak o nás doteraz nevedeli, tvoje hulákanie nás určite prezradilo.“

Starý obor sa znova zvalil na vankúš. „Pche! Nech to už radšej máme za sebou. Hrali sme sa s ohňom dlhšie, ako sme mali. Všetci sme vedeli, čo robíme. Je načase sa popáliť.“

Knox sa zachvel. Na uliciach hore v meste to bolo strašné.

Keď s Tess a so satyrmi dorazili cez kráľovnin východ z Terastiosu do Humburgu, čakal, že tam budú v bezpečí. Humburg mal byť pod ochranou Humbuga a jeho Tajokameňa. No namiesto toho ich nebeskí obri, ktorí strážili hamburskú stranu priechodu, informovali, že ochrany mesta záhadne prestali fungovať. Humburg, zvlášť časť mesta nazývaná Veľká strana, kde bývali obri, čelil útoku.

Obria strážkyňa Morgana dostala príkaz odnieť Knoxa, Tess, Newela a Dorena do bezpečnej miestnosti za hrubými múrmi múzea. Keď ich všetkých štyroch vložila do prenosnej klietky, vopchala si ju pod pazuchu, akoby to bola lopta na americký futbal.

Keď obryňa vyšla na ulicu, tesne nad strechami domov sa vynoril dvojhľavý drak obrnený zubatými purpurovými šupinami a širokými krídlami na chvíľu zakryl slnečné svetlo. Dvojica hláv vychrlila na ulicu záplavu ohňa a bleskov, no Morgana sa stihla prikrčiť vo výklenku dverí a zdvihla obrovský obdĺžnikový štít, aby plamene odvrátila. Keď drak preletel, pokračovala po rozpálenej dlažbe. Míňala okná, ktoré vybuchli dovnútra domov, horiaci voz so zeleninou a niekoľko obrovských zuhoľnatených tiel.

Kým Morgana utekala, Knox skamenel od paralyzujúceho dračieho strachu, tak ako aj Tess, ktorá ho silne objímala okolo pása. Aj znehybnení však v klietke vstrebávali výjavy a zvuky bitky. Draky ryčali, budovy sa rúcali, oheň praskal a hromy burácali. Obri vykrikovali rozkazy a revali výzvy do boja. Vzduch zahmlieval dym, ale Knox aj cezeň videl útočiace draky. Púšťali na Veľkú stranu kyselinu, plamene a blesky. Najhoršie bolo, že sa blížili ďalšie desiatky drakov.

Keď odbočili za roh, zbadali zeleno-zlatého draka, zapriahnutého do voza. Zmietal sa v postroji, krútil sa a vzpíeral, snažil sa vyslobodiť, zatiaľ čo ho pohonič, široký obor s hustou bradou, zasypával údermi biča. Koža vrždela a drevo praskalo, kým sa drak bránil. Voz sa kolísal zo strany na stranu, ale obor neprestával práskať bičom.

Z jednej strany priletel rozzúrený bordový drak s čiernymi pásikmi a z druhej strany sa prirútil sivý, škvrnitý drak. Bordový drak odhryzol ruku držiacu bič a potom na obra vychrlil akýsi oranžový gél. Obor padol z voza, kričal a driapal si po kožku. Škvrnitý drak zničil postroj a oslobodil zeleno-zlatého

draka. Ten sa okamžite otočil a vrhol sa na pohoniča, ktorý sa pokúšal vstať.

Knox odvrátil zrak, keď sa draky zleteli, aby sa nažrali.

Zdalo sa, že vydesení obri vôbec neboli pripravení na smrťiacu zúrivosť útočníkov. Knox zahliadol niekoľko obrov, ktorí odhodlane bojovali s drakmi. Jeden z nich kolosálnym lukom z oblohy zostrelil letiaceho nepriateľa. Na ulici zbadal mŕtveho oranžového draka s polámaným chrbtom a s pokrčenými krídlami. Videl však aj veľa zabitých obrov a ďalších, ktorí sa krčili medzi troskami alebo nenápadne vykúkali z okien.

Hoci obri boli hroziví, Knox vedel, že dračí útok sa skončí masakrom. Magické bariéry, ktoré Humbug postavil okolo mesta, očividne zlyhali. A obri, ktorí si zvykli hľadiť na draky ako na domestikované zvieratá, vyzerali šokovaní, keď ich videli nespútané a rozzúrené.

Múzeum obrích úspechov bola veľkolepá kamenná budova, korunovaná tromi kupolami a so sochami mohutných obrov so zdvihnutými rukami, ktoré slúžili ako stĺpy. Mramorová fasáda bola na niektorých miestach sčernená a z ohorených zvyškov vlajok a zástav kvapkali žiarivé uhličky. Morgana sa vyhla schodisku do hlavnej haly a použila bočný vchod. Zbehla po schodoch, prehnala sa chodbou a potom zamierila k železným dverám, ktoré viedli do bezpečnej miestnosti. Keď cez dvere zakričala čosi obrom na druhej strane, zanechala svojich zverencov v Neshinej starostlivosti.

Vzápätí vytasila meč a rýchlo odišla. Odvtedy sa zhora ozýval hrozný lomoz.

Až doteraz.

„Je koniec,“ povedal Knox potichu. „Draky nemusia byť nenápadné.“

Doren zdvihol prst. „Ibaže by sa rozhodli, že je jednoduchšie nechať zablúdcov prísť k nim, ako sa prehrabávať troskami, aby nás vydurili.“

„Choď sa pozrieť, ak viac neobsediš,“ navrhol starý obor z postele. „Radšej ty ako ktokoľvek z nás.“

Dirk potiahol Neshu za sukňu. „Nechcem, aby draky zožrali toho capka.“

„Nikoho tu nedržím nasilu,“ odvetila Nesh. „Satyrovia sa rozhodujú sami za seba.“

„Skočím sa pozrieť hore,“ vyhlásil Newel a podišiel k dverám. „Ak narazím na problémy, rýchlo sa vrátim.“

„A potom ich privedieš priamo k nám,“ odsekol starý obor. „Ak ideš von, tak tam aj ostaň.“

„Mlč,“ napomenula ho Nesh. „Toto je moja škôlka. Si tu, lebo som ťa zo zdvorilosti prijala, nie preto, aby si tu štekal rozkazy.“

„Mohol by som vás všetkých rozmliaždiť,“ rozhorčil sa starý obor, no jeho pobúrenie sa skončilo záchvatom kašľa.

„Nevšímajte si ho,“ povedala Nesh. „Chcela by som vedieť, čo znamená to ticho. Ak si trúfaš, skús to. No nepriveď k nám nepriateľov, inak ťa vlastnoručne rozpučím. Ak to prežiješ a nikto si ťa nevšímne, vráť sa a podaj správu.“

„Keby som bol na vrchole svojich síl, nikto by sa neskrýval,“ vystatoval sa starý obor. „Draky by som zviazal ako praclíky.“

„Bud' rád, že si tu dole,“ zahriakla ho Nesh. „Som si istá, že dnes prišlo o život veľa odvážnych obrov.“

Starý obor si posmešne odfrkol. „Akí odvážni obri ešte zostali? To bola generácia môjho otca. Zapamätajte si moje slová: Prišlo to, čo sme čakali, ale nenašiel sa ani jeden dostatočne mocný obor, aby to zastavil.“

„Hneď sa vrátim,“ znova sa ozval Newel.

„Dávaj si pozor,“ pripomenul mu Knox.

„Mám talent na vyhýbanie sa problémom,“ ubezpečil ho satyr.

„Dračí strach mi vždy odstaví mozog,“ zašepkal Doren. „Momentálne nič také nepociťujem. Stavil by som sa o svoje rohy, že sú preč.“

Newel odsunul západku, na ktorú dosiahol. Dvere boli viac ako desaťkrát vyššie než on a v rôznych vzdialenostiach mali uzamykacie mechanizmy. Nesh a nim podišla, odomkla ich a odsunula obrovskú závoru.

„Potrebujeme sa dohodnúť, ako zaklopeš,“ navrhol Knox.

Newel zaklopal hánkami po dlani. Najprv urobil dva pomalé údery a po pauze tri rýchle.

„Môže byť,“ poznamenala Nesh.

„A čo zaklopanie na prípad, že sa ocitneš v úzkych?“ spýtal sa Knox.

„Bystrý chlapec,“ pochválil ho Doren. „Nečudo, pochádza z dobrej rodiny.“

Newel si najprv pomaly klepol po dlani a potom spravil päť rýchlych úderov.

„Ak sa ocitneš v úzkych, nevracaj sa,“ zasyčala Nesh. Pootvorila ťažké dvere a Newel vyklzol.

„Počkám vonku, aby som lepšie počul, čo sa deje hore,“ navrhol Doren.

Nesha za nimi zatvorila dvere, potom ich pozamykala a zatiahla závary.

„Nebojte sa,“ oznámil Dirk všetkým v miestnosti. „Ja vás ochránim pred drakmi.“

Tess podišla k bratovi. „Nič sa im nestane,“ uistila ho.

„Jasné,“ prisvedčil Knox s jednou rukou na predmete, ktorý ukrýval pod košelou. Len on vedel, že má pri sebe korunu kráľovnej obrov.

Knox, Tess a satyrovia boli svedkami chvíle, keď ju Ce-lebrant so zástupom drakov zničil. Jej obrovská koruna zostala bez povšimnutia ležať na podlahe trónnej siene, kým draky pokračovali v ničení Terastiosu. Knox sa po ňu vrátil v nádeji, že im nejako pomôže, a keď po nej siahol, zmenšila sa na veľkosť vhodnú na jeho hlavu.

Knox odvtedy korunu skrýval. V zmätku pri úteku ostatní ani nestihli zaregistrovať jeho neprítomnosť.

Vedeli draky, že koruna zmizla? Hľadal ju niekto? Prežili v Terastiose nejakí obri?

Mohlo sa stať, že na korunu všetci zabudli?

Knox zápasil s tým, čo s ňou má urobiť. Mal by ju vrátiť obrom? Mohla by ho za to čakať odmena? Pravdepodobne ju budú potrebovať, keď si vyberú ďalšieho panovníka. Ako to presne fungovalo? Čo ak vlastníctvo koruny určovalo nástupcu?

Keby si ju Knox nasadil, stal by sa kráľom obrov? Mohol by sa dokonca premeniť na obra? Alebo by vďaka nej aspoň získal obrovskú moc?

Čo keby ho obri museli poslúchať? Mohol by ich zjednotiť proti drakom? A čo keby použil korunu, aby im pomohol vyhrať vojnu? Tento dračí útok zastihol obrov nepripravených. Museli prežiť. Pod správnym vedením by ešte stále mohli ovplyvniť výsledok vojny s drakmi.

No čo keby Knoxa označili za zradcu a zlodeja, len čo by si nasadil korunu? Mohli by sa mu obri pomstiť za smrť svojej kráľovnej?

Ak si korunu ponechá, možno si tým narobí problémy. Ak by ju ukryl na nejakom dobrom, ťažko odhaliteľnom mieste, neskôr by sa po ňu mohol vrátiť. Alebo by ju mohol úplne vypustiť z hlavy. Mohol by zabudnúť, že o nej vôbec niečo vie, a zbaví sa zodpovednosti.

Vtom sa ozvali dve pomalé zaklopania a potom tri rýchle. Neshu odomkla zámky a pootvorila dvere, aby satyrovia mohli vkĺznuť dovnútra.

„Vzdych je čistý,“ hlásil Newel. „Cesta nahor je zavalená sutinami, ale dá sa tade prejsť. Pre vás obrov to môže byť trochu ťažšie. Miestami som sa ja sám sotva pretisol.“

„Vyhnali sme ich?“ opýtala sa Neshu.

„Obloha je prázdna,“ povedal Newel. „Necítil som ani najmenší záchvev dračieho strachu. Veľká strana je zrovnaná so zemou a spálená. Zvyšok Humburgu je poškodený, ale väčšina mesta ešte stojí.“

„Vravel som vám to,“ uškrnul sa starý obor. „Toto je koniec našej cesty.“

„Možno pre teba,“ vyprskla Neshu. „Videl si vonku nejakých obrov?“

„Nie,“ odvetil Newel. „Dúfajme, že aj ostatní sa skrývajú.“

Ticho, ktoré nasledovalo, neprekypovalo nádejou.

„Čo ak sa draky vrátia?“ spýtala sa Tess.

„Upečú ťa a zjedia,“ prorokoval starý obor.

„Mali by sme to ticho využiť,“ navrhol Newel. „Poďme sa pozrieť, čo sa deje v Malom meste.“

„Môžete odísť, kedykoľvek sa vám zachce,“ vyhlásila Nesha.

„No ak sa odvážite vyjsť na otvorené priestranstvo, nevracajte sa.“

„Aspoň sa vás zbavíme,“ zavrčal starý obor. „Nechajte nás v pokoji smútiť.“

„Potrebujete ochranu?“ spýtal sa Dirk.

„Zvládneme to,“ povedal Doren. „Potrebujeme, aby si ostal tu a pomohol strážiť deti.“

„Poďme,“ zavelil Knox. „Chcem zistiť, čo sa stalo.“



Útek

Seth v bordovej žiare svojho meča preskúmal chodbu väzenia. Zdalo sa mu, že keď predtým držal Vasilis, žiaril jasnejšie. Tušil, prečo to tak teraz nebolo. Odkedy čarovný meč používal naposledy, slúžil ako agent temnoty a táto skúsenosť spôsobila viditeľný rozdiel vo farbe jeho energie.

Ponad plece sa pozrel na nadrozmerný zdeformovaný tieň na nerovnej stene, ktorý vďaka jeho krídlam pôsobil ešte zvláštnejšie. Ani jedným smerom veľa nevidel, lebo chodba sa ostro zatáčala.

Všetky cely na dohľad boli prázdne, hoci inde vo väzení cítil prítomnosť ďalších bytostí. Prízrak po jeho boku ostával studenou entitou, jeho približne ľudský tvar svetlo skôr pohlcovalo, ako odrážalo.

Vďaka životnej sile, ktorá prúdila z meča, bola Sethova myseľ po prvý raz, odkedy sa mu vrátili spomienky, bystrá a čistá. Útek z väzenia sa mu odrazu videl oveľa jednoduchší, rovnako ako pomyslenie na to, že porazí všetko, čo sa mu postaví do cesty. Seth si však dával pozor na priveľkú sebadôveru. Na základe inštrukcií, ktoré kedysi dostal od Morisanta, vedel, že Vasilis zväčšuje všetko, čo je v ňom, a zo skúseností vedel aj to, že niektoré črty jeho povahy sú nebezpečné. Meč už predsa priviedol mnohých predchádzajúcich majiteľov do záhuby.

Vpredu zazrel svetlo pochodne. Hoci nepočul nijaké kroky, videl, že sa niekto blíži. V týchto tesných priestoroch by mal ľudskú podobu aj dračí strážca. Seth zvažoval ústup do zadnej časti chodby, ale uvedomil si, že aj tak by jeho prázdnu celu čoskoro objavili a spustili by poplach. Musel strážcu vyradiť – pokiaľ možno potichu.

Rozhodol sa použiť tieňochodectvo. Zistil, že je nezvyčajne ľahké siahnuť po svojej moci, a uvedomil si, že to musí byť ďalšia výhoda meča. Prikrčil sa a nečujne postúpil k ďalšiemu ohybu chodby. Svetlo pochodne sa priblížilo, ale stále nepočul nijaké kroky. Prikrčený v tieni bol skoro neviditeľný. Dúfal, že strážca bez povšimnutia prejde okolo neho, čo by mu umožnilo zaútočiť naňho zozadu. Seth pokynul Plačkovi, aby sa postavil k stene, a príznak poslúchol.

Bola to žena. Strážkyňa sa zastavila na dohľad od neho. V jednej ruke zvierala fakľu. Mala kruté, drsné črty, telo pokryté tmavosivým perím a za chrbtom mala ako veľkú šatku zložené supie krídla. Pozrela sa priamo na Setha.

„Vrát sa do klietky,“ zamrmlala ťažko zrozumiteľným hlasom, ktorý akoby mal vlastnú ozvenu.

Sethovo maskovanie nevyšlo, preto sa postavil a varovne pred seba zdvihol Vasilis. „Ustúp! Nechcem ti ublížiť.“

Žena rozďavila ústa plné špicatých zubov. „Neublížil by si mi, človečik. Vrát sa do svojej klietky, inak je po tebe.“

„Chyť ju, Plačko!“ nariadil Seth prízraku.

Z boja so sibírskou harpyou nevyjdem víťazne, odpovedal priamo do Sethovej mysle.

„Chceš sa skrývať za prízrakom?“ spýtala sa harpya s miernym pobavením.

„Nechcem ti ublížiť,“ zopakoval Seth, hoci ho Vasilis ťahal k operenej žene.

„Ak chceš, pokojne to skús,“ vyzvala ho harpya a skrčila prsty jednej ruky. Vo svetle pochodne zazrel jej desivé ligotavé pazúry. „Som umelkyňa. Nezomrieš rýchlo.“

„Ja budem v poriadku,“ odvetil, „ale keď s tebou skončím, budeš vyzeráť ako moderné umenie.“

Harpya naňho zasyčala: „Pod' ochutnať odmenu za tvrdohlavosť.“

Seth sa bez námahy spojil s temným zdrojom moci v sebe, vôľou vniesol do pochodne chlad a fakľa zhasla. V tmavočervenom svetle Vasilisa videl, ako sa Plačko vrhol na harpyu. Odhodila zbytočnú pochodňu, roztočila sa ako víchor, zaryla pazúry do bokov prízraku a odhodila ho do chodby.

Vzápätí sa zúrivá bytosť otočila k Sethovi, našuchorila perie, a keď sa vrhla jeho smerom, preletel ním poryv odporného vetra. Vasilis ho ťahal k súperke, čepeľ sa mu v zovretí